

РЕШЕНИЕ

№ 609

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8672** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост (ЗОС) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Д. Г. против заповед № РПД22-РД48-4/29.07.2022 г. на кмета на район „П.“ на Столична община (СО). Жалбоподателят намира, че заповедта е издадена, след като е изтекла погасителна давност по чл. 285 от АПК, считано от влизане в сила на заповед № 77-01-24/14.03.2007г. на кмета на район „П.“ на СО. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованите страни (ЗС) Д. П. Л., Г. П. Л., Д. П. С. и А. А. Т., чрез законния му представител П. Д. Г. не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в законоустановения за това срок от лице с правен интерес от оспорването.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по Жалба № РПД22-ГР94-480 от 14.03.2022г. на район „П.“, приложена в преписката (л.29 от делото), с характер на сигнал. В преписката са приложени и други такива, както и писмени доказателства за извършени във връзка със сигналите действия, които настоящият състав намира неотнормирани към спора и поради това не обсъжда.

С оспорената заповед се изземва от жалбоподателя и ЗС общинско жилище,

находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящ се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения. В обстоятелствената част на заповедта се посочва, че с влязла в сила Заповед № 77-01-24/14.03.2007г. на кмета на район „П.“ е отменена настанителната заповед и е прекратен договорът за наем по ЗОС, с рег. № 08-06-383/04.11.2022г., сключен между общината и Д. Т. Г., която е починала през 2015г. и членовете на домакинството ѝ Д., Г. и П. – нейни дъщери, относно горепосоченото общинско жилище. Цитираната заповед е получена лично от Д. Г. на 22.03.2007г., като не е обжалвана и е влязла в сила, след което тя и членовете на домакинството ѝ са продължили да обитават посоченото по-горе общинско жилище без правно основание.

Посочва се в мотивите на процесната заповед и, че с определение № 2641 от 25.04.2017г. Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав по дело № 4129/2017г. е оставена без разглеждане жалбата на П. Д. Г. и Г. П. Л. срещу покана за доброволно изпълнение № РПД17-ГР94-505/24.02.2017г. по чл. 277 от АПК за изпълнение на влязла в сила горечитираната заповед на кмета на район „П.“. ЗС Д. П. Л. и Г. П. Л. и жалбоподателката П. Д. Г. и членовете на техните семейства не са освободили доброволно общинския апартамент в 14-дневния срок, определен с писмо на кмета на района № РПД17-ГР94-505/13/29.03.2022г. Писмото е получено от ЗС Д. Л. и Г. Л. на 06.04.2022г. и е върнато с отметка „непотърсено“ от жалбоподателката.

Предвид обстоятелството, че част от домакинството са малолетно дете А. А. Т. на 7г. и непълнолетно дете Д. П. С. на 17г., с писмо № към РПД17-ТГР94-505-(15)/01.08.2022г. бил уведомен отдел „Закрила на детето“ при ДСП „О.“, с молба за проверка и при необходимост – предприемане на действия по реда на Закона за закрила на детето (ЗЗДт). С писмо № към РПД17-ТГР94-505-(16)/01.08.2022г. бил уведомен и кметът на общината като орган по закрила съгласно ЗЗДт. Изпратено е и Съобщение № РПД-17-ГР94-505-(13) от 29.03.2022г., с което се уведомяват жалбоподателката и ЗС Д. Л. и Г. Л., че обитават общинското жилище без правно основание.

С горепосочената заповед № 77-01-24/14.03.2007г. на кмета на район „П.“ е отменена настанителната заповед и е прекратен договорът за наем на процесното жилище (л.79-80 от делото). За апартамента е съставен акт за общинска собственост № 1690 от 28.10.2002г. (л.84). Заповедта от 14.03.2007г. е съобщена на 22.03.2007г. (л.80) и не се установява, нито се твърди тя да е отменена впоследствие. В мотивите на решение № 12113/10.11.2016г. по адм. д. № 13973/2015г. на Върховния административен съд, Трето отделение (л.47-50), се посочва, че същата заповед не е била обжалвана, с оглед на което, считано от датата на влизането ѝ в сила, ползването на общинското жилище от Д. Т. Г. няма основание. Посочва се също, че при положение, че между нея и Столична община не съществува наемно правоотношение, не може да се приеме, че право на ползване върху жилището имат нейните дъщери и внукът ѝ като членове на домакинството.

Останалите приложени в преписката писмени доказателства съдът в настоящия състав намира неотнормими към спора и поради това не обсъжда. Неотнормими към спора са и доводите, изложени в жалбата, относно неналичието на основание за прекратяване на наемното правоотношение със СО, тъй като процесната заповед не се явява акт от този вид. Безпротиворечиво се установява по делото, че наемно правоотношение за изземвания апартамент не съществува още от 2007г. Предметът на оспорване в случая не е и акт в изпълнение на заповед № 77-01-24/14.03.2007г. на кмета на район „П.“ на

СО. Поради това, ирелевантно е обстоятелството, че от влизането ѝ в сила на 06.04.2007г. до постановяване на оспорения акт на 29.07.2022г. са изтекли повече от 5 години, колкото е срокът, установен в чл.285 АПК. Заповедта от 14.03.2007г. не е сред основанията за постановяване на оспорения акт. Тя е писмено доказателство, от което, както и от другите приложения в преписката, безпротиворечиво следва, че жалбоподателката и членовете на нейното домакинство обитават общинското жилище без наличие на правно основание за това. Не се установява, нито се твърди съществуването на обстоятелства, от които да е възможен извод, различен от формирания от административния орган. Съгласно чл.65, ал.1 ЗОС, общински имот, който се владее или държи без основание, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. Както беше посочено по-горе, за имота има съставен акт за общинска собственост, с което СО удостоверява правото си върху жилището – чл.5, ал.1 ЗОС.

Към момента на приключване на устните състезания по делото ЗС Д. П. С. е вече пълнолетен. Видно от представения социален доклад изх. № ПР/Д-С-О/244-003/28.11.2022г. на директора на Агенцията за социално подпомагане (л.120), изготвен на основание чл.15, ал.6 от Закона за закрила на детето, потребностите на малолетния А. А. Т. са адекватно задоволени и майката получава финансова подкрепа от баща му. Поради това и с оглед значителния период от време, през който жалбоподателката е била информирана, че държи общинското жилище без основание, съответно – била е длъжна да предприеме необходимото за осигуряване на друго жилище, съдът в настоящия състав приема, че не са необходими допълнителни мерки за закрила на ЗС А. А. Т..

Предвид изложеното и като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на оспорения акт съдът в настоящия състав намира, че писмо заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган съгласно чл.65, ал.2 ЗОС и чл.27, ал.1 от Наредбата за общинската собственост, приета от Столичния общински съвет. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, сумата е дължима на СО.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Д. Г., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РПД22-РД48-4/29.07.2022 г. на кмета на район „П.“ на Столична община.

ОСЪЖДА П. Д. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

